

Mester Annamária 9. évf. :

„... Minden gyermek várva vár, vidám ének hangja száll...”

Advent beköszöntével az óvodai, iskolai, kollégiumi munkálatok is megkezdődtek a karácsonyi előkészületekre. Gyönyörű dekorációkkal díszítjük fel lakásainkat, környezetünket. Finomabbnál finomabb sütemények kerülnek majd asztalunkra. Igen sok háznál hagyománnyá vált a mézeskalácsház készítése is. A gyermekek már izgatottan várják, hogy mikor díszíthetik már fel a karácsonyfát szüleikkel együtt, mellyel csodálatos élményben lehet részüik.

Az előkészületek által taníthatják meg a szülők gyermekeiknek a család-, illetve a környezete szokásait. A fiúk-férfiak feladata általában a fenyőfa kivágása, hazaszállítása. Manapság már egyre gyakoribb a műfenyő használata, mely által védhetjük környezetünket, és a lehullt tűlevelek állandó söprögetésétől, és ebből adódó balesetektől megóvhatjuk magunkat, családunkat. A lányok-nők feladata a karácsonyi étel elkészítése, a ház ünnepivé varázsolása volt. A karácsonyfa feldíszítése elsősorban a gyermekek legkedveltebb elfoglaltsága, ilyenkor aprósüteményekkel, horgolt díszekkel, gömbökkel, szaloncukorral díszítik a fáikat, azonban ebben a szülők is segítenek, hogy a karácsony balesetmentesen teljen el. A fa tetejére általában egy csillagot, vagy angyalt helyeznek, és gyakran gyűjtanak csillagszórót, mely csodálatos hangulatot teremt meg, karácsonyeste a fenyőfa mellett

a sötét szobában. Az előkészületek után sok családnál már megszokott, hogy szenteste elmennek a templomba. Ilyenkor hálát adnak, hogy az évüket sikerekkel zárhatják, problémáikat több-kevesebb sikerrel megoldották és sikerült továbblépni rajtuk. Ezt szeretnék a jövőre nézve is, ezért van tele a templom ezen az éjszakán. Az Istentisztelet után hazatérve a gyermekek a fa alatt találják ajándékukat, mely egy aprócska emlék. A kicsik ennek örülnek a legjobban, de az idősebbek már tudják, hogy szüleik azok, akik nagy szeretettel megajándékozták őket. A kisgyermekek örömmel értesülnek, hogy a Jézuska járt náluk. Ilyenkor megfogadják, hogy a elkövetkezendő időben is jól fognak viselkedni, hogy jövőre ismét vendégük lehessen az újszülött, ki ajándékkal lepi meg őket. Ahogy cseperednek, idővel felnőnek, és már tudják, hogy a karácsony lényege nem az, hogy ki mit kapott, hanem a szeretet. Erre az időre már sok olyan gyermekkel, társukkal találkoztak, akik temérdek ajándékra tehettek szert, de nem voltak boldogok.

Ilyenkor értékeli igazán a családot, hogy mennyi szeretetet is kaptak tőlük.

Mester Sándor 9. évf. : A legszebb karácsony

Egyszer réges-régen élt egy fiú, akinek nem volt senkije, a szülei 10 éves korában meghaltak és a gonosz mamájához került, akit csak a pénz érdekelt. Koszos, szakadt ruhája volt és egy sötét szobában kellett élnie. Nem voltak barátai, de egy nap hazafele a boltnál meglátott egy gyönyörű lányt, egymásra néztek és ahogy mondani szokás, ez szerelem volt első látásra. A lány szülei azonban nem engedték, hogy a lány oda menjen hozzá. A fiú is hazafelé indult de valami furcsa remegést érzett a lelkében.

A lány teljesen megzavarta. Másnap városban találkoztak és néhány szót beszéltek egymással. Kiderült, hogy a lány szülei nagyon gazdagok és hogy ő maga nagyon okos de barátai neki sincsenek. A szülei magán iskolába járatják és emiatt nem sokat volt a városban. Ennek ellenére gyorsan összebarátkoztak és a lehetőségekhez képest sokat voltak együtt.

A közeledett a szeretett, ünnepe már csak 1 hónap volt karácsonyig. Egy alkalommal épp együtt sétáltak, amikor elkezdett végre esni a hó. Minden olyan varázslatos volt, a gyerekek nagyon boldogok voltak, a fiú hazakísérte a kislányt. A lány búcsúként adott neki egy puszit, ami után mindketten elpirultak. Amikor fiú hazaért a mamája megpofozta, mert nem tudta merre járt és felzavarta a szobájába. Estefelé a fiú már nehezen viselte a magányt és úgy érezte mennie kell. Kimászott az ablakon és a lányhoz futott, de amikor odaért, nem mert bemenni, mert félt a szüleitől. Így inkább az utcákat járta és ez így ment napokon keresztül. Már csak egy hét volt karácsonyig és már egy hete nem látta a lányt. Nagyon szomorú volt mert már az ablakon sem tudott kiszökni, mert a mamája bezárta. Már csak egy nap volt karácsonyig mikor végre újra meglátta a lányt. A szüleivel együtt ment az úton és nagyon figyelte az ismerős helyeket, hátha feltűnik valahol a fiú, de nem volt szerencséje. A fiú bár látta őt, nem tudott hozzá rohanni, mert szobafogságban volt. És ez így ment napokon keresztül.

Karácsony napján aztán megtörtént a csoda. Vendégek érkeztek a fiús házhoz. Eljött az imádott lány a szüleiével együtt. A lány berohant átölelte a fiút és azt mondta „mostantól velünk laksz”. A fiú örömeiben elsírta magát, mert végre találkozott olyan emberekkel, akik szeretik. És ez a lényege a karácsonynak is: a szeretet.

Nem az a fontos, hogy milyen értékes ajándékot kapunk, hanem hogy van olyan ember, akivel meg tudjuk osztani a boldogságot.

